Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ἀνασκόπησις δύο πρώτων ἐτῶν μὲ ἐνδιαφέροντα ἀνέκδοτα

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

58ον

ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ τοῦ ἔτους 1962, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐνεφανίσθη στὴν τηλεόραση, ἀπὸ τὸν Λευκὸν Οἶκον, καὶ ἀπήντησε σὲ σειρὰ ἐρωτημάτων τῶν ἐκπροσώπων τῶν δικτύων τηλεοράσεως. Ἡ τηλεοπτικὴ αὐτὴ συνέντευξις ἐδόθη τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1962.

Τὸ πρῶτον ἐρώτημα, ποὺ τοῦ ἐτέθη ἦτο ἑάν, ἀπενίζων τὰ διαρρεύσαντα δύο ἔτη τῆς προεδρίας του, εὕρισκε ὅτι ἡ πεῖρα του ἦτο ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰς προσδοκίας του. Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἔδωσε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι, πρῶτον, τὰ προβλήματα εἶναι δυσκολώτερα ἀπὸ ὅ,τι τὰ ἐφανταζόμην. Δεύτερον, ὑπάρχουν ὅρια σχετικῶς μὲ τὴν ἱκανότητα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ ἐπιλύουν αὐτὰ τὰ προβλήματα. Ἤδη, εὑρισκόμεθα ἀναμεμιγμένοι εἰς τὸ Κογκὸ εἰς μίαν πολὺ δύσκολον κατάστασιν. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ὑπεστηρίξαμεν. Κατὰ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν εὑρισκόμεθα ἀνεμεμιγμένοι εἰς παρομοίας καταστάσεις εἰς πολλὰς ἄλλας περιοχάς. Προσπαθοῦμεν νὰ ἐξεύρωμεν μίαν λύσιν εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν διαμάχην μεταξὺ Πακιστὰν καὶ Ἰνδίας, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπιθυμοῦμεν νὰ διατηρήσωμεν φιλικὰς σχέσεις. Ἐν τούτοις, τὰ δύο αὐτὰ ἔθνη δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν.

»Ἐν ὁλίγοις, ὑπάρχουν ὅρια τὰ ὁποῖα περιορίζουν τὴν δυνατότητα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ ἐξεύρουν λύσεις τῶν προβλημάτων αὐτῶν.

»Νομίζω, ἀκόμη, ὅτι ὁ λαός μας εἶναι ἐξαιρετικῶς ἀνυπόμονος, καταπονημένος καὶ κουρασμένος. Καὶ φρονεῖ: «Ἤδη, φέρομεν τὸ βάρος αὐτὸ ἐπὶ 17 ἔτη· δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ αὐτό;».

»Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ αὐτό, καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἴδω πῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ αὐτὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αἰῶνας μας.

»Οὕτω, θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἴπω ὅτι τὰ προβλήματα εἶναι δυσκολώτερα ἀπὸ ὅ,τι τὰ εἶχον φαντασθῆ. Αἱ εὐθῦναι τὰς ὁποίας ἔχουν ἐπωμισθῆ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶναι μεγαλύτεραι ἀπὸ ὅ,τι τὰς εἶχον φαντασθῆ, ὑπάρχουν δὲ μεγαλύτεροι περιορισμοὶ ἐπὶ τῆς δυνατότητός μας νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἕνα εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα, ἀπὸ ὅ,τι ἐφανταζόμην. Πιστεύω, δέ, ὅτι αὐτὸ πιθανὸν νὰ ἀληθεύῃ δι' οἱονδήποτε ἤθελεν ἀναλάβει μίαν ἡμέραν τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου, διότι, ἁπλῶς, ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν ποὺ συμβουλεύουν, ἢ ἐκφράζουν γνώμας ἢ νομοθετοῦν, καὶ τοῦ ἀνδρὸς ὁ ὁποῖος καλεῖται νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν διαφόρων προτεινομένων λύσεων καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι αὕτη θὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Εἶναι πολὺ εὐκολώτερον νὰ ἐκφωνῇ κανεὶς λόγους ἀπὸ τοῦ νὰ προβαίνῃ, τελικῶς, εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀποφάσεων. Καὶ τοῦτο διότι πολλάκις αἱ γνώμαι τῶν συμβούλων του διίστανται. Ἐάν τις ἀκολουθήσῃ ἐσφαλμένην ὁδόν, καὶ ἐνίοτε ἔπραξα τοῦτο, τότε ὁ πρόεδρος φέρει δικαίως ὁλόκληρον τὸ φορτίον τῆς εὐθύνης. Οἱ σύμβουλοι δέ, πιθανὸν νὰ προβοῦν εἰς νέας συμβουλευτικὰς προτάσεις».

Τοῦ ἐτέθη κατόπιν τὸ ἐρώτημα πῶς ἐνεργεῖ ὁ πρόεδρος, προκειμένου νὰ λάβῃ μίαν ἀπόφασιν, ὅπως π. χ. διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κούβας.

Ὁ πρόεδρος ἀπήντησε ὅτι εἰδικὰ στὸ ζήτημα τῆς Κούβας εἶχε συσκεφθῆ μὲ 15 συνεργάτας του. Συχνὰ ἄλλαζαν ἀπόψεις, διότι κάθε ἐνέργεια, ποὺ ἐπροτείνετο, παρουσίαζε μειονεκτήματα καὶ ἐνεῖχε τὴν πιθανότητα ἐκρήξεως πυρηνικοῦ πολέμου. Τὸ οὐσιῶδες ἦτο ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ σπεύσουν εἰς ἐνεργείας, χωρὶς ἐξαντλητικὴν μελέτην. Νομίζω, εἶπε, ὅτι ἂν εἴχαμε ἐνεργήσει ἀμέσως ἐκείνην τὴν ἡμέραν, δὲν θὰ ἦτο σώφρων ἐνέργεια.

Ἐν συνεχείᾳ, ἠρωτήθη ὁ πρόεδρος Κέννεντυ πῶς λειτουργεῖ τὸ σύστημα τῆς λήψεως ἀποφάσεως μόνον ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ὡς καὶ τὸ Σύνταγμα ὁρίζει. Καὶ ἀνέφερεν ἕνα ὡραῖον ἀνέκδοτον ἀπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀβραὰμ Λίνκολν. Εἶπε:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Θὰ γνωρίζετε, ἀσφαλῶς, τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἱστορίαν περὶ Ἀβραὰμ Λίνκολν καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου του. Τότε, ὁ Ἀβραὰμ Λίνκολν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον του εἶχεν εἴπει: «Ὅσοι συμφωνοῦν ἂς ἀναφωνήσουν: ΝΑΙ καὶ τὸ συμβούλιον ὁμοφώνως ἐψήφισεν «Ναὶ». Κατόπιν εἶπε: «Ὅσοι διαφωνοῦν ἂς ἀναφωνήσουν: ΟΧΙ». Καὶ μόνον ἐκεῖνος ἐψήφισεν «ΟΧΙ». Τέλος ὁ Ἀβραὰμ Λίνκολν ἐδήλωσε: «Ἡ ἀπόφασις εἶναι - «ΟΧΙ». Ἀναμφιβόλως, τὸ Σύνταγμα θέτει τὸ βάρος τῆς εὐθύνης ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ προέδρου».

Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κούβας, εἶπε ὅτι ὑπῆρξε τότε κάποια διγνωμία, μάλιστα σοβαρά, ἀλλὰ τελικῶς ἐλήφθη ἡ ὀρθὴ ἀπόφασις. Ἐνῶ, κατὰ τὸ 1961, ἀντιθέτως, ἡ ἀπόφασις εἶχε ληφθῆ ὁμοφώνως, ἀλλ' ἦτο ἐσφαλμένη (περὶ τῆς ἀποβάσεως τῶν ἐξορίστων Κουβανῶν).

Ἀκόμη ἀνέφερεν ἕνα περιστατικὸν ἀπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀϊζενχάουερ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ μοῦ εἶπε τὴν 19ην Ἰανουαρίου: «Δὲν ὑφίσταται περίπτωσις εὐκόλων θεμάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἔφθαναν ποτὲ μέχρις ὑμῶν ὡς προέδρου. Ἐὰν ταῦτα εἶναι εὔκολα, θὰ διευθεντοῦνται εἰς χαμηλότερον ἐπίπεδον». Τὰ θέματα λοιπὸν τὰ ὁποῖα φθάνουν μέχρι τοῦ προεδρικοῦ γραφείου ἀφοροῦν πάντοτε τὰ δύσκολα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐνέχουν μεγάλης κλίμακος συνεπείας. Καὶ τοῦτο, λοιπόν, συντελεῖ εἰς τὴν προσθήκην ὡρισμένων βαρῶν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς προεδρίας, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποτελέσει ἀντικείμενον σχολίων ἀπὸ ἄλλους προέδρους».

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ εἶπεν: «Ὅπως ἐδήλωσα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κουβανικῆς καταστροφῆς, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1961, ἡ ἐπιτυχία μὲν ἔχει ἑκατὸν πατέρας, ἡ ἀποτυχία ὅμως εἶναι ὀρφανή. Ὑποθέτω ὅτι ὅταν κάτι ἐξελιχθῆ καλά, ὑπάρχει μεγαλυτέρα τάσις δημοσιότητος εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα, συχνὰ δὲ αἱ μεταδιδόμεναι πληροφορίαι εἶναι ἀνακριβεῖς».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφόν, θεῖον καὶ πάππον

ΧΡΙΣΤΟΝ ΑΝΤ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΝ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΝ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς Δευτέραν καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ὁδὸς Κ. Παλαιολόγου 49.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Ὄλγα. Τὰ τέκνα: Ἀνδρέας καὶ Ἀθηνᾶ Παναγοπούλου (ἐν Ἀμερικῇ), Ἀνθούλα καὶ Νικόλαος Σωτηρίου (ἐν Ἀμερικῇ), Κική καὶ Βασίλειος Δημητρακόπουλος. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΤΑΚΗΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑποψήφιος Ἑνώσεως Κέντρου

Ὁ σταυρὸς προτιμήσεως ἀνήκει εἰς τὸν ἄξιον ἐκπρόσωπον τῆς ἀγροτικῆς τάξεως καὶ τῶν προβλημάτων τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ - ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

Πέρασαν πέντε ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ὁ κ. Μάνθος καὶ οἱ ἄνθρωποί του βρίσκονται στὴν διοίκησι τῆς Συνομοσπονδίας μας. Μέσα στὰ πέντε αὐτὰ χρόνια τίποτε δὲν ἔκαμαν γιὰ τὴν καλυτέρευσι τῆς θέσεως τῆς δεινοπαθούσης τάξεώς μας, ἐνῶ ἄφισαν ἀντιθέτως νὰ χαθοῦν καὶ πλεῖστα τόσα κεκτημένα εὐεργετήματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν πετύχει οἱ ἀγῶνες καὶ θυσίες οἱ συνάδελφοι ἐκεῖνοι πού, πρὸ τοῦ κ. Μάνθου, διοίκησαν τὸν ἀνώτατον ὀργανισμόν μας.

Καὶ δὲν ἔκαμαν τίποτε γιὰ τὴν καλυτέρευσι τῆς θέσεώς μας καὶ ἄφισαν νὰ χαθοῦν τὰ κεκτημένα εὐεργετήματά μας, γιατί, ἀντὶ νὰ προβάλουν τὰ ζητήματά μας μὲ θάρρος, μαχητικότητα, ἀποφασιστικότητα καὶ ἐπιτακτικότητα, ἀντὶ νὰ δεχθοῦν τὴν ἐνίσχυσι τῶν ὀργανώσεώς μας καὶ τὸ χέρι συναδελφώσεως ποὺ τοὺς ἔδωσαν τὰ δοκιμασμένα στελέχη τῆς τάξεώς μας γιὰ νὰ ἀγωνισθοῦν ἀπὸ κοινοῦ γιὰ μιὰ καλύτερη κι' εὐτυχισμένη γιὰ ὅλους μας αὔριον, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ περιορίσθηκαν στὴ διάθεσι τῆς κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ.

Καὶ φυσικὸν ἦταν νὰ περιορισθοῦν, οἱ διοικοῦντες τὴν Συνομοσπονδίαν μας, στὴν διάθεσι τῆς Καραμανλικῆς κυβερνήσεως, γιατὶ αὐτὴ τοὺς ἔφερε διὰ παρεμβατισμοῦ στὴν ἐξουσία καὶ τοὺς ἔφερε στὴν ἐξουσία, ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν ἡρωϊκή μας τάξη, ἀλλὰ γιὰ νὰ τῆς ἀφαιρέση κι' αὐτὰ τὰ ψίχουλα ποὺ τῆς εἶχαν δώσει οἱ προκάτοχες κυβερνήσεις.

Ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασί τους στὴ διοίκησι τοῦ ἀνωτάτου ὀργανισμοῦ μας, ἑπόμενο ἦταν, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, νὰ κατασταοῦν δέσμιοι τῆς Καραμανλικῆς κυβερνήσεως. Ἐσιώπησαν ὅταν ἔπρεπε νὰ προβάλουν μὲ ὅλην τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς των τὴν ἀνάγκη προωθήσεως τῶν ἱερῶν θεμάτων μας, ποὺ ἔτσι μέσα στὸ τέλμα τῆς ἀδρανείας βυθίστηκαν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο καὶ χάθηκαν. Τί κι' ἂν πάσχουν οἱ χῆρες καὶ τὰ ὀρφανά, τί ἂν στεροῦνται οἱ πονεμένες μητέρες τῶν ἡρώων! Ἐταύτισαν τὴν τύχη τῆς ἡρωϊκῆς μας τάξεως μὲ τὸ συμφέρον τῆς παραμονῆς των στὴν διοίκησι τὴν ὁποίαν ἐξασφάλιζε τὸ Καραμανλικὸν καθεστὼς καὶ γιὰ τὴν διατήρησί του ἔκαιγαν στὰ ἑκάστοτε Πανελλαδικὰ καὶ Περιφερειακὰ συνέδριά μας τόννους λιβάνι στὸν ἀφέντη τους, ἀπεδοκίμαζαν κάθε προσκεκλημένον ποὺ ἦταν ἀντιπολιτευόμενος τῆς Ε. Ρ. Ε. ὅπως ἀκριβῶς συνέβη στὸ 14ο Πανελλήνιο συνέδριό μας, ποὺ διοργάνωσαν τὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ συμπολεμιστοῦ μας καὶ ἀγαπητοῦ φίλου τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου στρατηγοῦ Παυσανία Κατσώτα. Ἐπίσης σὲ κάθε προεκλογικὴ περίοδο ἔκαναν περιοδεῖες στὰ Σωματεῖα μας μὲ ἔξοδα τῆς Συνομοσπονδίας μας, ὄχι γιὰ ἐξυπηρέτησι τῶν συμφερόντων τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων, ἀλλὰ γιὰ νὰ λιβονίζουν τὸν Καραμανλὴ καὶ μὲ κατάπτυστες καὶ καταγέλαστες ἐγκυκλίους ἄφιναν νὰ ἐννοηθῆ ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἶναι κόμμα ἀντεθνικόν.

Ἐμεῖς, βλέποντας ὅτι ἡ τάξις μας ὁδηγεῖται πρὸς τὸν ἀφανισμὸν ἀπὸ τὴν τακτικὴ αὐτὴ τῆς ἡγεσίας μας, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ παραμείνουμε ἀπαθεῖς καὶ ἀδρανεῖς. Μαζὶ μὲ ὅλα τὰ τίμια ἠγετικὰ στελέχη τῆς τάξεώς μας ἐπεσημάναμε τοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦσαν τὴν τάξιν μας, ὑψώσαμε τὴν φωνή μας γεμάτη ἀπὸ ὀργὴ καὶ ἀγανάκτησι γιὰ τὶς τόσες συμφορὲς πού, προμελετημένα, ἐπροξένησαν οἱ εὐνοούμενοι τῆς Καραμανλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐσηκώσαμε τὴν σημαίαν τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπολεμήσαμε στὰ πρῶτα χαρακώματα, ὄχι γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε προσωπικὲς φιλοδοξίες καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιλύσουμε τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματά μας, νὰ ἐπαναποκτήσουμε ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ἄφησαν νὰ χαθοῦν οἱ διωρισμένοι τῆς τάξεώς μας καὶ νὰ φέρουμε πάλι τὸν ἀγωνιστικὸν ἄνεμο μέσα στὸν ἀνώτατον ὀργανισμόν μας.

Δυστυχῶς, ὅμως ἡ προσπάθειά μας αὐτὴ δὲν ἀπέδωσε τοὺς πραγματικοὺς καρπούς της πρὸς ὄφελος τῆς τάξεώς μας, γιατὶ ὁ πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας μας, ὁ πέντε ἡμερῶν ΝΑΥΤΗΣ, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀναπηρικοῦ Τύπου, μαζὶ μὲ τὰ κρυπτόμενα πίσω τους Καραμανλικὰ ὄργανα μὲ διάφορες ἀπειλὲς καὶ ψεύτικες ὑποσχέσεις, μὲ νόθα καὶ τρομοκρατικὰ συνέδρια κατόρθωσαν νὰ συγκρατήσουν τὶς διοικήσεις τῶν Σωματείων ἔτσι ποὺ ἡ κομματικὰ εὐνοουμένη διοίκησι τοῦ ἀνωτάτου μας ὀργανισμοῦ νὰ βρίσκεται ἀκόμη στὴν ἐξουσία.

Μετὰ τὶς ἐκλογὲς τῆς 3ης Νοεμβρίου, πανικόβλητοι ἀπὸ τὴν περιφανῆ νίκη τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ διαπιστώσαντες ὅτι τὸ κόμμα τῆς εὐνοιας δὲν πρόκειται νὰ ξαναγίνη κυβέρνησι καὶ φοβούμενοι ὅτι μὲ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δημοκρατίας στὸν τόπο μας θὰ τοὺς γίνη διοικητικὸς καὶ διαχειριστικὸς ἔλεγχος, ὅτι θὰ καταργηθῆ ὁ ἀντισυνταγματικὸς καὶ ἄνισος Νόμος ποὺ μᾶς ὑποχρεώνει νὰ τοὺς πληρώνουμε χαράτσι καὶ ὅτι θὰ πᾶνε στὰ σπίτια τους, ἄρχισαν νὰ παρουσιάζονται στὰ μάτια τῆς δημοκρατικῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων ὡς ἀκομματίστοι καὶ ἄνθρωποι σφυρηλατημένοι μὲ δημοκρατικὰ ἰδεώδη!

Τὴν κομματική τους καταγωγὴ θυμήθηκαν καὶ πάλι τὴν ἑπομένη τῆς παραιτήσεως τῆς δημοκρατικῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Παπανδρέου, διαμαρτυρόμενοι διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι οἱ ἀνάπηροι καὶ τὰ θύματα πολέμου εὑρίσκονται ἐν διωγμῷ καὶ ὅτι τὸν λόγον ἔχουν οἱ διοικήσεις τῶν ὀργανώσεων, γιατὶ δὲν τοὺς ἐχορηγήθη ἡ αὔξησις 5% ἐπὶ τῶν συντάξεων καὶ τὸ 15θήμερον.

Ἡ ἐνέργειά τος αὐτή, ὁμολογοῦμεν εἰλικρινά, ἦταν πράγματι ἀγωνιστική, ἀσχέτως ἐὰν ἡ διαμαρτυρία τους ἔγινε ἀπὸ εὐκόλως ἐννοουμένη πολιτικὴ σκοπιμότητα. Διερωτώμεθα ὅμως, γιατὶ δὲν διεμαρτυρήθησαν, ὅταν κυβερνοῦσεν ἡ ΕΡΕ, γιὰ τὴν ἀποτελμάτωσι τῶν ζητημάτων μας; Γιατὶ δὲν διεμαρτυρήθησαν ὅταν ἡ κυβέρνησις Καραμανλὴ κατήργησε τὰ κεκτημένα εὐεργετήματά μας; ἤτοι: 1) Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ν. 1487)50 περὶ διορισμῶν τῶν Α.Θ.Π. 2) Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν Α.Θ.Π. ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφορῶν κατὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν ἀνοικοδομήσεως. 3) Τὸν Νόμον περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς καὶ κυκλοφορίας ἀναπηρικῶν αὐτοκινήτων βάρους ἄνω τῶν 800 κιλῶν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τούτων ἀκρωτηριασμένους κλπ. ἀναπήρους. 4) Τίς ὑπουργικὲς ἀποφάσεις περὶ πιστοποιητικῶν ἀπορίας. 5) Δὲν περιελήφθησαν οἱ Α.Θ.Π. εἰς τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλαγῆς των ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως τῶν ἀκινήτων. 6) Τὴν δημοσίευσιν στὶς ἐφημερίδες ὅτι κακῶς λαμβάνουν σύνταξιν τὸ 80% τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου. 7) Τὴν περικοπὴν τῆς χορηγήσεως οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως στὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς.

Εἰς τὸ πανθεσσαλικὸν συνέδριον ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ Βόλο στὶς 19 Μαΐου 1963, ὅταν τέως βουλευτὴς εἶπεν ὅτι τὰ ζητήματά μας εἶναι δίκαια, λογικὰ καὶ πολὺ ὀλίγα ἐκ τῶν ὅσων δικαιούμεθα καὶ ὅτι, σὰν ἐκπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἐνεργοῦσε γιὰ τὴν ἐπίλυσίν των, γιατὶ ὁ κ. Μάνθος ἀνῆλθε στὸ βῆμα καί, ἀντὶ νὰ εὐχαριστήση τὸν κ. τέως βουλευτὴν γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του, τοῦ ἀπήντησεν ὅτι τὰ αἰτήματά μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ ἐπιλύση ἡ κυβέρνησις, γιατὶ ἀπαιτοῦνται πολλὰ ἑκατομμύρια καὶ τὸ κράτος δὲν ἔχει, εἶναι φτωχό;

Βέβαια, γιὰ τὸν κ. πρόεδρο τῆς Συνομοσπονδίας μας, ὅταν τὸ κράτος τὸ ἐκυβερνοῦσε ἡ ΕΡΕ, ἦταν φτωχό. Κατὰ τὸ 1952—1953 ὅταν τὸ κράτος βρισκόταν εἰς κατάστασιν ὑποαναπτύξεως λόγω τῶν γνωστῶν ἱστορικῶν γεγονότων καὶ τὸ κυβερνοῦσε τὸ Κέντρον καὶ αὔξησε τὶς συντάξεις μας ἑκατὸν πενήντα τοῖς ἑκατὸ καὶ ἔθεσε τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς σὲ λειτουργία ἦταν πλούσιος; Μήπως μετὰ τὶς 3 Νοεμβρίου 1963 ποὺ ἐπὶ 45 ἡμέρες ἐκυβέρνησε καὶ πάλι καὶ ἐχορήγησε στὸ Ταμεῖον μας 30 ἑκατομμύρια τὸ Κράτος ἦταν πλουσιώτερο;

Καὶ γιατὶ δὲν ἐνήργησαν ἐπὶ κυβερνήσεως Πιπινέλη νὰ χορηγηθῆ 15θήμερον στοὺς ἀναπήρους καὶ τὰ θύματα πολέμου, ὅπως ἐχορηγήθη στοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους, ἀλλὰ διεμαρτυρήθησαν τὴν ἑπομένην τῆς παραιτήσεως τῆς δημοκρατικῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Παπανδρέου.

Εὔλογον εἶναι νὰ ἐννοηθῆ ὅτι ἡ διαμαρτυρία τους αὐτὴ σκοπὸν εἶχεν ὅπως, ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν, νὰ παρουσιάσουν τὴν Ἕνωσιν Κέντρου ὅτι εἶναι ἐχθρὸς τῆς τάξεως μας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ 450—500 χιλιάδες ἄτομα, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν ΕΡΕ, τὸ κόμμα των.

Τοὺς πληροφοροῦμεν ὅμως, ὅτι τὰ ὄνειρά τους δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ αὐτὸ τὸ βλέπουν, τὸ αἰσθάνονται, ὅτι στὶς 17 Φεβρουαρίου ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ εἶναι κυβέρνησις καὶ θὰ ἱκανοποιήση ὅλα τὰ δίκαια αἰτήματα τῆς τάξεώς μας, γιατὶ ὁ ἀρχηγός της κ. Παπανδρέου καὶ οἱ συνεργάτες τοῦ μᾶς ἔχουν δώσει, κατὰ τὸ παρελθὸν ποὺ ἐκυβέρνησαν τὴν χώρα, ἀρκετὰ δείγματα ὅτι ἐνδιαφέρονται πραγματικὰ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τὰ πάντα γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδος μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους αὐτὸ οἱ ἀνάπηροι καὶ τὰ θύματα πολέμου δὲν τὸ ξεχνοῦν, γι' αὐτὸ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι στὶς 16 Φεβρουαρίου θὰ ψηφίσουν μὲ φανατισμὸν τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, τὸ κόμμα τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τὸ κόμμα ποὺ ἀναγνωρίζει τὶς θυσίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΝΤΖΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΜΥΡΙΛΙΟΣ

Ταμίας καὶ Σύμβουλος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Πελοποννήσου καὶ Ἑπτανήσου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΙΛΑΛΗΣ

Ὑποψήφιος βουλευτὴς Ἀχαΐας ΕΡΕ - Προοδευτικῶν

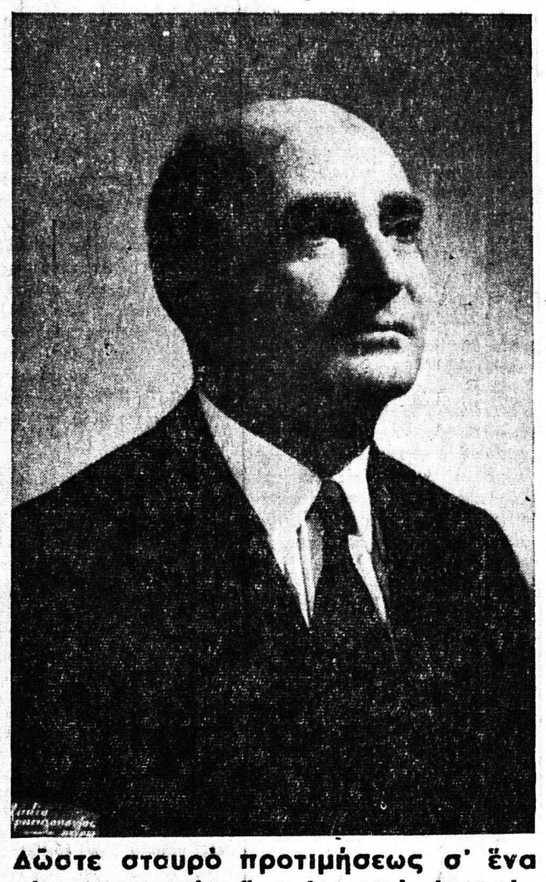

Δῶστε σταυρὸ προτιμήσεως σ' ἕνα νέο ἀγωνιστὴ - ἕνα λαμπρὸ ἐπιστήμονα - ἕναν ἐκλεκτὸ Πατρινό

Ο κ. ΒΑΣ. ΠΙΛΑΛΗΣ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

Τὴν Τετάρτην 12ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 6 1)2 μ.μ. θὰ ὁμιλήση πρὸς τὸν Λαὸν τοῦ Αἰγίου ὁ διαπρεπὴς δικηγόρος τῶν Πατρῶν καὶ ὑποψήφιος τῆς ΕΡΕ — Προοδευικῶν κ. Βασίλειος Πιλάλης.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 17 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 40 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

Ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

θὰ δέχεται τοὺς φίλους του καθ' ἑκάστην εἰς τὸ πολιτικόν του γραφεῖον, ΚΟΡΙΝΘΟΥ καὶ ΜΙΑΟΥΛΗ 51 (γωνία)

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Σήμερον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς καὶ ὥραν 8 μ. μ. θὰ προβληθῆ ταινία μορφωτικοῦ περιεχομένου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, ἀδελφοῦ, θείου καὶ ἐξαδέλφου

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΠΟΖΙΚΑ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

54ον

Ἡ Χρύσα μὲ τὸ κεφάλι πάνω στὰ γόνατα τῆς Ζαχρὲ, ἄκουγε τὴν ἱστορία της ἐνῶ πικρὰ δάκρυα ἀνέβλυζαν ἀπὸ τὸ πρόσωπο της.

Ὁ Ἀλῆ-Μπουλμπὰ πάλι, ξαπλωμένος στὰ πόδια τῆς καλῆς του καὶ κρατῶντας τα στὴν ἀγκαλιά του εἶχε ἀκουμπισμένο ἐλαφρὰ τὸ πρόσωπο του στὸ μαλακὸ χεράκι τῆς Ζαχρὲ καὶ ἄκουγε μὲ ἐνδιαφέρον μεγάλο, ποὺ δὲν ἄργησε ὅσο προχωροῦσε ἡ ἱστορία νὰ τὸν κάνη νὰ συμπαθήση τὴν ἄγνωστη αὐτὴ γυναῖκα γιὰ τὴν ὁποίαν μιλοῦσε ἡ καλή του.

Ὅταν τελείωσε τὴ διήγησί της ἡ Ζαχρέ, ὁ Μπουλμπὰ ἔνοιωθε τὸν ἑαυτό του πολὺ συγκινημένο.

— Πόσο ὄμορφα ξέρεις νὰ λὲς τὰ παραμύθια σου Ζαχρέ! εἶπεν ὁ Μπουλμπὰ στὴν ἀγαπημένη του.

— Ναί! πράγματι τὶς λέγω καλὰ τὶς ἱστορίες μου, μὰ πιὸ καλὰ τὶς λέγω ἀκόμα, ὅταν τύχει νὰ εἶναι ἀληθινές.

— Τί θὲς νὰ πῆς ἀγάπη μου; ρώτησε ὁ Μπουλμπά.

— Ὅτι ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι ἀληθινή,